

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 176/11/COL

z dnia 1 czerwca 2011 r.

o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego dotyczącego finansowania centrum fitness w ośrodku rekreacyjnym Kippermoen (Norwegia)

URZĄD NADZORU EFTA („Urząd”),

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 61 i 62,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości („porozumienie o nadzorze i Trybunale”), w szczególności jego art. 24,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale („protokół 3”), w szczególności jego art. 1 ust. 2 w części I oraz art. 4 ust. 4, art. 6 i art. 7 ust. 3 w części II,

PO WEZWANIU zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami⁽¹⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

1. Procedura

Pismem z dnia 27 stycznia 2009 r. (nr ref. 506341) władze Norwegii zgłosiły plan finansowania centrum fitness w Ośrodku Rekreacyjnym Kippermoen („KLC”) zgodnie z art. 1 ust. 3 w części I protokołu 3.

Po obszernej wymianie korespondencji Urząd poinformował władze Norwegii pismem z dnia 16 grudnia 2009 r. (nr ref. 538177) o wszczęciu w odniesieniu do finansowania centrum fitness w KLC postępowania określonego w art. 1 ust. 2 w części I protokołu 3.

W piśmie z dnia 23 lutego 2010 r. (nr ref. 547864) władze Norwegii przedstawiły uwagi do decyzji o wszczęciu postępowania.

Decyzja Urzędu nr 537/09/COL o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i Suplemencie EOG⁽²⁾. Urząd wezwał zainteresowane strony do przedstawienia uwag w tej sprawie.

Swoje uwagi przesłało Norweskie Stowarzyszenie Sprawności Fizycznej („NAF”) (*Treningsforbundet*)⁽³⁾ oraz Europejskie Stowarzyszenie Zdrowia i Sprawności Fizycznej („EHFA”). W dniu 2 listopada 2010 r. Urząd zorganizował spotkanie z NAF. W pismach z dnia 20 września 2010 r. (nr ref. 567099) oraz z dnia 9 listopada 2010 r. (nr ref. 576711) Urząd przekazał te uwagi, a także informacje przedstawione na wspomnianym spotkaniu władzom norweskim, które przedłożyły uwagi w piśmie z dnia 10 stycznia 2011 r. (nr ref. 582713).

Władze norweskie przedstawiły dalsze komentarze w pismach z dnia 14 marca 2011 r. (nr ref. 590193) oraz 22 marca 2011 r. (nr ref. 591454), a także pocztą elektroniczną w dniu 28 marca 2011 r. (nr ref. 592463).

2. Ośrodek Rekreacyjny Kippermoen oraz działające w nim centrum fitness

Jak podano w decyzji nr 537/09/COL, Ośrodek Rekreacyjny Kippermoen („KLC”) został założony w latach 70., w gminie Vefsn, w okręgu Nordland. Ośrodek należy do gminy Vefsn i nie stanowi oddzielnego podmiotu prawnego.

Początkowo kompleks KLC obejmował kryty basen, solarium i halę sportową oraz skromnie wyposażone centrum fitness. W latach 1997–1999, a następnie w okresie 2006–2007 miała miejsce rozbudowa KLC i centrum fitness.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 8.7.2010, s. 5 oraz Suplement EOG nr 35 z 8.7.2010, s. 1.

⁽²⁾ Zob. przypis 1.

⁽³⁾ Poprzednio Norweskie Stowarzyszenie Centrów Fitness (NAFC) (*Norsk Treningsenterforbund*).

2.1. Finansowanie KLC i centrum fitness

Od chwili powstania w latach 70. KLC był finansowany z opłat uiszczanych przez klientów oraz ze środków pochodzących z budżetu gminy. Klienci mieli wkład w finansowanie KLC, płacąc za dostęp do infrastruktury ośrodka. Gmina w pełni kontroluje cennik, rodzaje biletów w ofercie oraz przydział przychodów. Chociaż ceny biletów były przez wszystkie te lata dostosowywane, wkłady klientów nie pokrywają w pełni kosztu działalności KLC. Deficyt jest pokrywany ze środków pochodzących z budżetu gminy zgodnie z decyzjami budżetowymi podejmowanymi przez radę gminy.

2.2. Nowe informacje przedstawione przez władze norweskie

2.2.1. Pobieranie opłat od klientów centrum fitness

W decyzji nr 537/09/COL Urząd wskazał, że KLC od początku powstania w latach 70. był finansowany z opłat uiszczanych przez klientów oraz z budżetu gminy⁽⁴⁾. W kontekście formalnego postępowania wyjaśniającego władze norweskie wyjaśniły, że od klientów pobierano opłaty tylko za dostęp do niektórych części obiektu (m.in. pływalni), lecz z centrum fitness każdy mógł korzystać bezpłatnie do roku 1996, kiedy to gmina nałożyła opłaty⁽⁵⁾.

2.2.2. Rozbudowa w latach 1997–1999

W decyzji nr 537/09/COL Urząd wskazał, że w 1997 r. miała miejsce rozbudowa całości obiektu KLC, która była finansowana między innymi z kredytu w wysokości 10 mln NOK. Urząd nie otrzymał szczegółowych informacji o kredycie ani na temat tego, w jakim zakresie, o ile w ogóle, centrum fitness działające w KLC skorzystało z tego kredytu⁽⁶⁾. W toku formalnego postępowania wyjaśniającego władze norweskie wyjaśniły, że kwota kredytu wynosiła 5,8 mln NOK, a nie 10 mln NOK, jak podano w decyzji o wszczęciu postępowania⁽⁷⁾. Ponadto władze norweskie wyjaśniły, że gmina nie uzyskała kredytu na finansowanie rozbudowy centrum fitness, lecz na finansowanie między innymi budowy nowej hali sportowej do gry w piłkę nożną pod nazwą *Mosjøhallen*, której łączny koszt wyniósł 14 mln NOK⁽⁸⁾.

W latach 1997–1999 centrum fitness zostało rozbudowane, a KLC zakupił nowy sprzęt (sprzęt do podnoszenia ciężarów, rowery stacjonarne oraz różne inne urządzenia) za łączną kwotę wynoszącą około 870 000 NOK (w przybliżeniu 109 000 EUR)⁽⁹⁾.

2.2.3. Rozbudowa w latach 2006–2007

Władze Norwegii przedstawiły nowe informacje na temat rozbudowy KLC zrealizowanej w latach 2006–2007.

⁽⁴⁾ Rozdział I.2.2 decyzji.

⁽⁵⁾ Zob. list przesłany pocztą elektroniczną przez władze norweskie z dnia 28.3.2011 r. (nr ref. 592463).

⁽⁶⁾ Rozdział I.2.2 i II.1.3 decyzji nr 537/09/COL.

⁽⁷⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 23.2.2010 r. (nr ref. 547864), s. 6.

⁽⁸⁾ Ibidem, s. 2, 6 i 8.

⁽⁹⁾ Ibidem, s. 7–9.

W 2005 r. gmina podjęła decyzję o rozbudowie centrum fitness i dobudowaniu nowego skrzydła łączącego istniejące budynki KLC. Miało to zapewnić użytkownikom łatwiejszy dostęp do kompleksu. Kolejną decyzją gminy było podniesienie standardu istniejących obiektów⁽¹⁰⁾. Zamierzenie było takie, by w wyniku połączenia i modernizacji obiektów KLC dorównywał pod względem standardu podobnym ośrodkom⁽¹¹⁾.

W okresie 2006–2007 zmodernizowano KLC i centrum fitness oraz dobudowano nowe skrzydło (*Mellombygningen*). Łączny koszt rozbudowy wyniósł w przybliżeniu 14,2 mln NOK. Sporządzono plan alokacji kosztów, według którego centrum fitness ponosi proporcjonalną część (około 80 %⁽¹²⁾) kosztów rozbudowy. Pozostała część (około 20 %) miała zostać pokryta z innych środków, jako że koszty te nie były związane z centrum fitness, lecz z innymi obiektami na terenie ośrodka KLC. W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd odnotował, że centrum fitness nie uregulowało w pełni swojej części kosztów pożyczki za 2008 r. według planu alokacji kosztów. Władze norweskie wyjaśniły następnie, że centrum fitness faktycznie pokryło w całości koszt pożyczki w 2008 r., przypisując swój roczny zysk gminie⁽¹³⁾.

2.2.4. Brak pomocy finansowej ze strony okręgu Nordland

Na podstawie informacji dostępnych w chwili podejmowania decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd nie był w stanie wykluczyć, że centrum fitness w KLC otrzymało pomoc finansową ze strony okręgu Nordland⁽¹⁴⁾. Zwrócono się w związku z tym do władz norweskich o przekazanie informacji na ten temat. Władze norweskie wyjaśniły, że centrum fitness w KLC nie uzyskało środków finansowych od okręgu Nordland⁽¹⁵⁾.

3. Podstawy do wszczęcia postępowania

Urząd wszczął formalne postępowanie wyjaśniające w związku z wątpliwościami, czy finansowanie centrum fitness w KLC stanowiło pomoc państwa w rozumieniu art. 61 Porozumienia EOG. Ponadto Urząd miał wątpliwości, czy finansowanie to – o ile zostanie uznane za pomoc państwa – można uważać za zgodne z Porozumieniem EOG na podstawie art. 59 ust. 2 jako pomoc na rzecz usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym lub ewentualnie na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) jako pomoc mająca ułatwić realizację działań kulturalnych lub regionalnych.

⁽¹⁰⁾ Zob. decyzje nr 10/5 i 152/05 rady gminy Vefsn, załącznik 2 do dokumentu nr ref. 547864.

⁽¹¹⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 23.2.2010 r. (nr ref. 547864), s. 10.

⁽¹²⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 9.9.2009 r. (nr ref. 529846), s. 2–4.

⁽¹³⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 23.2.2010 r. (nr ref. 547864), s. 12.

⁽¹⁴⁾ Rozdział I.1.1 decyzji nr 537/09/COL.

⁽¹⁵⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 23.2.2010 r. (nr ref. 547864), s. 19–20.

Władze norweskie zgłosiły finansowanie centrum fitness w styczniu 2009 r. i nie przedstawiły żadnych informacji uzasadniających wstępne ustalenie, że finansowanie ośrodka, o ile uznałoby się je za pomoc państwa, stanowiło system pomocy istniejącej w rozumieniu art. 1 ust. 1 w części I protokołu 3. W związku z wątpliwościami Urząd wszczął formalne postępowanie wyjaśniające przewidziane w art. 1 ust. 3 i 2.

4. Uwagi osób trzecich

Urząd otrzymał uwagi od dwóch osób trzecich: EHFA i NAF.

4.1. Uwagi przekazane przez Europejskie Stowarzyszenie Zdrowia i Sprawności Fizycznej (EHFA)

EHFA to niezależna organizacja nienastawiona na zysk, reprezentująca interesy europejskiego sektora zdrowia i sprawności fizycznej. Zdaniem przedstawicieli EHFA centra fitness należy traktować na równych warunkach, bez względu na to, czy są własnością prywatną czy publiczną, zaś centrom fitness będącym własnością publiczną nie należy przyznawać korzyści niezgodnych z art. 59 Porozumienia EOG.

4.2. Uwagi przekazane przez Norweskie Stowarzyszenie Sprawności Fizycznej (NAF)

NAF to norweska organizacja zrzeszająca komercyjne centra fitness. W opinii przedstawicieli NAF środki państwowe, które w sposób wybiórczy przynoszą korzyści centrom fitness na rynku norweskim, zasadniczo stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, gdyż takie finansowanie zakłóca konkurencję i wpływa na wymianę handlową wewnątrz EOG. Na dowód powyższego NAF przekazało Urzędowi ogólne informacje na temat rynku centrów fitness w Norwegii⁽¹⁶⁾.

Przedstawiciele NAF twierdzą, że pomoc państwa udzielona publicznym centrom fitness nie może zostać uznana za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG na podstawie art. 59 ust. 2 jako rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych lub art. 61 ust. 3 lit. c) jako pomoc na realizację działań kulturalnych i regionalnych, gdy ta sama pomoc nie jest oferowana prywatnym centrom fitness na identycznych warunkach.

5. Uwagi przekazane przez władze norweskie

Władze Norwegii uważają, że finansowanie centrum fitness w KLC nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG z następujących powodów: (i) centrum fitness nie uzyskuje wybiórczej korzyści wynikającej z zasobów państwowych; (ii) centrum nie stanowi przedsiębiorstwa oraz (iii) finansowanie centrum fitness nie wpływa na wymianę handlową między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG.

Ponadto władze norweskie oświadczają, że wszelkie zasoby gminy przypisane centrum fitness spełniają wymogi określone w rozporządzeniu⁽¹⁷⁾ w sprawie pomocy przyznawanej na zasadzie *de minimis* i w związku z tym nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

W przypadku gdy Urząd stwierdzi, że finansowanie obejmuje pomoc państwa, władze norweskie uznają taką pomoc za pomoc istniejącą, jako że KLC był finansowany ze środków pochodzących z budżetu gminy i opłat klientów, zanim Porozumienie EOG weszło w życie. Urząd uważa ponadto, że ta metoda finansowania pozostała od tamtej pory niezmieniona.

Niezależnie od tego władze Norwegii uznają wszelką potencjalną pomoc za zgodną z Porozumieniem EOG na podstawie art. 59 ust. 2 jako pomoc służącą ogólnym interesom gospodarczym lub ewentualnie art. 61 ust. 3 lit. c) jako pomoc ułatwiającą realizację działań kulturalnych. Władze norweskie uważają, że finansowanie rozbudowy centrum fitness w okresie 2006–2007 stanowi rodzaj pomocy regionalnej na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) i w odniesieniu do wytycznych Urzędu w sprawie krajowej pomocy regionalnej (2007–2013)⁽¹⁸⁾.

II. OCENA

1. Finansowanie z gminy Vefsn

W styczniu 2009 r. władze norweskie zgłosiły Urzędowi finansowanie centrum fitness. W powiadomieniu władze norweskie nie wysunęły żadnych argumentów przemawiających za tym, że finansowanie centrum fitness stanowiło pomoc istniejącą, pomimo faktu że powiadomienie zawierało kopię nakazu stawiennictwa w związku z postępowaniem w sądzie na terenie Norwegii, w którym skarżący argumentował dosyć obszernie, że finansowanie centrum fitness stanowiło nową pomoc⁽¹⁹⁾.

W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd odniósł się do faktu, iż metoda finansowania centrum fitness (pokrycie całkowitego deficytu KLC środkami z budżetu gminy i przypisanie przychodów ze sprzedaży biletów) była stosowana przed wejściem w życie Porozumienia EOG i mogło się na tej podstawie wydawać, że finansowanie stanowi pomoc istniejącą w rozumieniu art. 1 lit. b) ppkt (i) części II protokołu 3⁽²⁰⁾. Zmiany do pomocy istniejącej stanowią jednak nową pomoc w myśl art. 1 lit. c) tego samego protokołu.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5), włączone do Porozumienia EOG w ust. 1ea załącznika 15 do Porozumienia.

⁽¹⁸⁾ Wytyczne są dostępne na stronie internetowej: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15125&1=1>.

⁽¹⁹⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 27.1.2009 r. (nr ref. 506341), s. 40.

⁽²⁰⁾ Zgodnie z art. 1 lit. b) ppkt (i) części II protokołu 3 przez istniejącą pomoc należy rozumieć: „(...) każdą pomoc, jaka istniała przed wejściem w życie Porozumienia EOG w odpowiednich państwach EOG, to znaczy programy pomocy i pomoc indywidualną, jakie zostały wprowadzone w życie przed wejściem w życie i są nadal stosowane po wejściu w życie Porozumienia EOG”.

⁽¹⁶⁾ Zob. pismo z Urzędu z dnia 9.11.2010 r. (nr ref. 576711).

W swojej decyzji Urząd wskazał, że nie otrzymał dostatecznie szczegółowych informacji na temat dwóch planów rozbudowy centrum fitness i zmian w systemie przypisywania przychodów z biletów wstępu oraz odnotował, że czynniki te mogły zmienić istniejący system pomocy w nową pomoc w rozumieniu art. 1 lit. c) tego samego protokołu⁽²¹⁾.

Zgodnie z zasadami przyjętymi w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości⁽²²⁾ Urząd zajmował się środkami według przepisów dotyczących nowej pomocy.

Wszelka ocena przeprowadzona w związku z decyzją wszczęcia formalnego postępowania dotycząca ustalenia, czy dany środek pomocy stanowi nową pomoc, czy pomoc istniejącą ma z konieczności jedynie charakter wstępny. Nawet jeśli Urząd na podstawie informacji przekazanych w tamtym czasie podejmie decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 1 ust. 2 części I protokołu 3, może nadal, w decyzji zamykającej postępowanie, uznać, że środek, o ile zaangażowana jest pomoc, faktycznie stanowi pomoc istniejącą⁽²³⁾. W przypadkach gdy chodzi o pomoc istniejącą, Urząd musi przestrzegać procedury przewidzianej dla pomocy istniejącej⁽²⁴⁾. W związku z tym w takim przypadku Urząd musiałby zamknąć formalne postępowanie wyjaśniające i wszczęć inne postępowanie dla pomocy istniejącej określone w art. 17–19 części II protokołu 3⁽²⁵⁾. Zgodnie z tą drugą procedurą, i tylko w przypadku jej zastosowania, Urząd dokonałby oceny, czy istniejący środek pomocy jest zgodny z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.

Jak wyjaśniono powyżej w rozdziale I pkt 2 niniejszej decyzji, władze norweskie przedstawiły dodatkowe informacje faktyczne na temat finansowania i rozbudowy centrum fitness w KLC.

Jako że centrum fitness nie było finansowane jako odrębna działalność, nie można ocenić jego finansowania, nie uwzględniając finansowania KLC. Od chwili powstania w latach 70. KLC był finansowany z opłat uiszczanych przez klientów oraz ze środków pochodzących z budżetu gminy. Chociaż do roku 1996 gmina nie nakładała opłat za korzystanie z centrum fitness, od lat 70. zaczęła wprowadzać takie opłaty za korzystanie z niektórych części ośrodka KLC, w szczególności za wstęp na pływalnię. Na tej podstawie Urząd odnotowuje, że system finansowania KLC jako taki nie uległ zmianie.

Rozbudowa centrum fitness w latach 1997–1999 była realizowana na mniejszą skalę niż pierwotnie wskazano w informacjach przekazanych Urzędowi. Władze norweskie

wyjaśniły w trakcie formalnego postępowania wyjaśniającego, że gmina zaciągnęła pożyczkę w wysokości 5,8 mln NOK (zamiast 10 mln NOK), która nie została przeznaczona na sfinansowanie remontu centrum fitness. Wręcz przeciwnie, względnie skromna rozbudowa i odnowienie centrum fitness za łączną kwotę wynoszącą w przybliżeniu 870 000 NOK, które przeprowadzono w tym czasie, były finansowane z przychodów z opłat pobieranych od klientów.

Rozbudowa dokonana w latach 2006–2007, choć na większą skalę, miała tylko zapewnić świadczenie usług na tym samym poziomie co usługi świadczone przez porównywalne centra fitness. W efekcie rodzaj działalności wykonywanej przez centrum fitness, zarówno przed, jak i po kilku rozbudowach, pozostaje bez zmian. Jest on tylko dostosowywany, tak by sprostać przemianom w sektorze i oczekiwaniom klientów. W związku z istnieniem centrum fitness w KLC gmina aktywnie działała na rynku centrów fitness zarówno zanim Porozumienie EOG weszło w życie, jak i po jego wprowadzeniu. Gmina od czasu do czasu rozbudowywała centrum tylko w takim stopniu, by zapewnić mieszkańcom obsługę na poziomie, którego oczekuje się od centrum fitness. Nie zmienił się ani system finansowania (opłaty pobierane od klientów oraz przydziały z budżetu gminy), ani obrany cel⁽²⁶⁾. Ponadto rozbudowy nie umożliwiły gminie wejścia na nowe rynki. Pod tym względem przedmiotowa sprawa różni się od decyzji Komisji w sprawie cyfrowego programu nauczania BBC⁽²⁷⁾. Sprawa ta dotyczyła zmian w istniejącym systemie pomocy, z którego korzystał brytyjski nadawca publiczny, BBC. Komisja ustaliła, że zmiany dokonane w istniejącym systemie pomocy wiązały się z nową pomocą, gdyż umożliwiały nadawcy realizowanie działań, które nie były „ściśle powiązane” z istniejącym programem i pozwoliły BBC zaistnieć na rozwiniętych rynkach, gdzie komercyjni gracze są w nikłym lub zerowym stopniu narażeni na konkurencję ze strony BBC⁽²⁸⁾.

Na tej podstawie Urząd stwierdza, że finansowanie centrum fitness w KLC z zasobów pochodzących z gminy Vefsn, w takim zakresie, w jakim wymaga to pomocy państwa, stanowi system pomocy istniejącej. Odrębna procedura dotycząca pomocy istniejącej została opisana w art. 1 ust. 1 w części I protokołu 3. Zgodnie z tym przepisem Urząd przy współpracy z państwami EFTA stale nadzoruje wszystkie systemy pomocy istniejącej w tych państwach. Urząd proponuje tym państwom wszelkie odpowiednie środki wymagane ze względu na stopniowy rozwój lub funkcjonowanie porozumienia o EOG.

2. Finansowanie ze strony okręgu Nordland

Jak odnotowano powyżej, władze norweskie wyjaśniły, że ośrodek fitness w KLC nie uzyskał finansowania z okręgu Nordland. Z tego powodu nie miał miejsca transfer zasobów państwowych z okręgu Nordland, co jest pierwszym

⁽²¹⁾ Rozdział II.1.3 decyzji nr 537/09/COL.

⁽²²⁾ Sprawa C-400/99, Włochy przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2005, s. I-3657.

⁽²³⁾ Ibidem, pkt 47 i 54–55.

⁽²⁴⁾ Sprawa T-190/00, Regione Siciliana przeciwko Komisji, Rec. 2003, s. II-5015, pkt 48.

⁽²⁵⁾ Sprawa C-312/90, Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1992, s. I-4117, pkt 14–17 oraz sprawa C-47/91, Włochy przeciwko Komisji, Rec. 1992, s. I-4145, pkt 22–25.

⁽²⁶⁾ Zob. opinia rzecznika generalnego Trabucchiego w sprawie 51/74 Hulst, Rec. 1975, s. 79.

⁽²⁷⁾ Sprawa nr N 37/2003 (Zjednoczone Królestwo), dokument jest dostępny na stronie: http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-2003/n037-03.pdf.

⁽²⁸⁾ Ibidem, pkt 36.

z czterech kryteriów, które należy spełnić, by środek stanowił pomoc państwa w rozumieniu art. 61. ust. 1 Porozumienia EOG. Na podstawie nowych informacji przedstawionych przez władze norweskie Urząd stwierdza, że centrum fitness w KLC, w tym kontekście, nie uzyskało pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG w formie korzyści wynikających z zasobów państwowych (okręg Nordland).

3. Podsumowanie

Według nowych informacji przekazanych przez władze norweskie okręg Nordland nie udzielił centrum fitness w KLC żadnych korzyści ekonomicznych w okresie objętym formalnym postępowaniem wyjaśniającym. Na tej podstawie Urząd stwierdza, że centrum fitness w KLC nie uzyskało pomocy państwa pochodzącej z okręgu Nordland w omawianym okresie.

Ponadto Urząd stwierdza, że w zakresie, w jakim zasoby pochodzące od gminy Vefsn przyczyniły się do finansowania centrum fitness w KLC i w jakim zasoby te stanowią pomoc państwa, pomoc została przyznana w ramach systemu pomocy istniejącej. Na podstawie powyższej oceny Urząd podjął decyzję o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego i rozpoczęciu procedurę przeglądu pomocy istniejącej przewidzianą w art. 1 ust. 1 i 2 części I protokołu 3,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące finansowania centrum fitness w KLC ze środków pochodzących z okręgu Nordland w okresie objętym oceną jest bezprzedmiotowe i w związku z tym zostaje zamknięte.

Artykuł 2

Formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące finansowania centrum fitness w KLC ze środków pochodzących z gminy Vefsn zostaje zamknięte.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Norwegii.

Artykuł 4

Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 czerwca 2011 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Członek Kolegium